

46. ΒΟΣΤΙΤΖΑ

Ἀρ. 51

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Στὴν Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 330 ἐγκύκλιον τῆς Στῆς Γραμματείας ταύτης ἐπὶ ὁκτὼ ζητημάτων περὶ τοπικῆς συνηθείας, ἐν οἷς, ὥς καὶ ἡ τῆς Γραμματείας πρόσκλησις, συνεβουλεύθησαν καὶ οἱ προκριτότεροι μετὰ τῶν εἰδημονεστέρων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας.

Ζήτημα Α'ον

Ὅταν ἀποθνήσκῃ πατὴρ ἀδιάθετος, οἱ γνήσιοι παῖδες μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, θήλεα καὶ ἄρρενα, κληρονομοῦν ἐξ ἴσου τὰ πατρικὰ καὶ μητρικὰ πράγματα.

Βον

Ἀφαιρουμένων ὅσα θέλουν οἱ γονεῖς νὰ δώσωσι ψυχικὰ εἰς ἐκκλησίαν ἢ πτωχοὺς ἢ νὰ χαρίσωσι, τὰ λειπόμενα καταλείποντες εἰς τὰ τέκνα των.

Γον

Καθ' ὅλα σύμφωνος μὲ τὴν συνήθειαν ὁ νόμος.

Δον

Κατὰ πάντα καὶ τοῦτο σύμφωνον μὲ τὸν νόμον.

Εον

Ἐξακολουθεῖ ὁμοίως συμφωνῶν μὲ τὸν νόμον.

ΣΤον

Ἡ ὑπανδρευομένη θυγάτηρ παρὰ πατρός ἢ μητρὸς δὲν δύναται ποτὲ ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς τῆς ἢ τῆς μητρὸς τῆς νὰ συνεισφέρει ὅ,τι παρ' αὐτῶν ἔλαβε καὶ νὰ μερισθῇ ἐξ ἴσου μὲ τὰ ἀδέλφια τῆς τὰ πατρικὰ ἢ μητρικὰ τῆς πράγματα, ἀλλὰ μένει δυνάμει τῆς συνηθείας, εἰς τὰ ὅποια ἔλαβε παρ' αὐτῶν εἴτε ὀλιγώτερα, εἴτε πλειότερα τῆς ἀναλογίας τῆς εἶναι, καθὼς ὁμοίως καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς δὲν δύναται νὰ τὴν ἐνοχλήσωσιν, ἐὰν εἶναι περισσότερα τῆς ἀναλογίας τῆς τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς τῆς δοθέντα.

Ζον

Ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς ἐπέχει τὸν τόπον του ὁ μεγαλύτερος τῶν ἀδελφῶν, τὸν ὁποῖον ὑποχρεώνει ἡ συνήθεια νὰ ὑπανδρεύῃ, ἐὰν ἔχει ἀδελφάς, ὥς αὐτὸς ὁ πατήρ, δίδων εἰς αὐτὰς καθὼς ἤθελεν ἐφαρμωσθῇ εἰς τὴν στήσιν των περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον τοῦ ἀνήκοντος πατρικοῦ καὶ μητρικοῦ μεριδίου, αὐταὶ δὲ γνωρίζουσιν καὶ σεβόμεναι τοῦτον ὡς πατέρα, ὀφείλουν νὰ ὑπείκωσι καὶ πείθωνται εἰς αὐτὸν ἀπεκδεχόμεναι ἐγκαίρως παρ' αὐτῶν τὴν ὑπανδρείαν των. Ἐὰν ὅμως ἀποθανόντων τῶν γεννητόρων ὁ ἀδελφὸς ἢ οἱ ἀδελφοὶ παραμελλοῦν τὴν ὑπανδρείαν, ἐὰν

ἔχωσιν ἀδελφὰς εἰς ἡλικίαν ἐλθούσας, τότε ὑπανδρεύεται μόνη της καὶ ἀκολούθως ὑποχρεοῦται ὁ ἀδελφὸς διὰ τοῦ δικαστηρίου ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτὴν ἢ αὐτὰς τὸ ἐπιβάλλον μερίδιον.

Ηον

Ἡ προῖξ θεωρεῖται τῶντι ἀναφαίρετον κτῆμα, ἀλλ' ἐάν, συμβάν, ἡ συζυγία αὕτη περιπέσῃ ἐντίμως εἰς βαρυτάτην τινὰ δυστυχίαν καὶ ὥς ἐκ τῆς ὁποίας κινδυνεύουν τὰ μέγιστα, μὴ ἔχοντος τοῦ ἀνδρὸς κτῆμα τι νὰ πωλήσῃ ἢ ὥς προπωληθὲν ἢ ὥς μὴ ὄν δι' ὅλον, εἰς ἀποφυγὴν ἄλλων ἀτοπημάτων, συγκαταθέσει ἀμφοτέρων τοῦ ἀνδρὸς δηλ. καὶ γυναικὸς πωλεῖται, ἀλλ' ὅμως τινὰ ἔπειτα ἀνατρέπονται, ὥστε μένουν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπιζώντων κληρονόμων ἢ τῆς ἐπιζώσης συζύγου.

Παρὰ τὰ ἐρωτήματα

αον

Ὅτε πωλεῖται κτῆμα ἀμπελῶν ἢ χωράφι ἢ ὁσπήτιον, ἡ προτίμησις δίδεται πρῶτον εἰς τοὺς συγγενεῖς, δεύτερον εἰς τοὺς γείτονας, ἀλλ' ἐπὶ τῆς δημοπρασίας τοῦ πωλουμένου τῆς ὁποίας τελειωθείσης καὶ παραδοθέντος τοῦ πωληθέντος πράγματος εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, τότε οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ γείτονες δὲν δύνανται οὐδέν, ἐκτὸς ἂν ἀποδημῇ συγγενὴς τις εἰς μακρυνὸν τόπον, ἀλλὰ καὶ τότε προτιμᾶται, ἐὰν ἐμφανισθῇ ὕστερον ἀπὸ ἓνα ἢ δύο τὸ πολὺ χρόνους πωλουμένου δὲ χωρὶς δημοπρασίας, εἰ μὴ ὑπογράφονται πρῶτον οἱ συγγενεῖς καὶ δεύτερον οἱ γειτνιάζοντες, οὐδὲν δύνανται ἢ τοιαύτη πώλησις ὥς πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ γείτονας, ἐὰν θέλουν τὸ κτῆμα τοῦτο.

βον

Ὅτε διαθήκη ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἰδίου διαθέτου γινώσκοντος γράμματα, ἢ μὴ εἰδότος ἐγράφετο καὶ ἐμαρτυρεῖτο παρὰ τοῦ πνευματικοῦ ἢ γνωστοῦ ἐνορεύοντος ἱερέως ἢ παρὰ τοῦ προεστῶτος τῆς πόλεως ἢ χωρίου, ὅπου ὁ διαθέτων διέτριβε, ἢ ἐμαρτυρεῖτο παρ' ἐνὸς ἢ δύο εὐνυπολήπτων συγχωρίων του, τὰ διαλαμβανόμενα ἐν αὐτῇ ἠδύναντο μέγα ὅσον ἤδη ὅτε παρὰ μνήμονος ἐκτελοῦνται.

Σ. Γραμματεία, τὴν συνήθειαν ταύτην παρελάβομεν γενικῶς καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν μας, ἥτις καὶ διέμεινεν ἀπαράτρεπτος, μ' ὅλον ὅτι ἄγραφος καὶ μένομεν εὐσεβάστως.

Τῇ 14 Ἀπριλίου 1833. Ἐν Βοστίτζῃ

Ἡ ἐπαρχ. Δημογεροντία Βοστ.

Μιχαὴλ Θεοδώρου

Δημήτρης Ἰωάννου

(Τ.Σ.) Πέτρος Χαλαλάμπης

Ὁ Ἐπαρχ. Εἰρηνοδίκης Βοστ.

(Τ.Σ.) Παναγ. Χρυσανθόπουλος

